

1-2
Únor
2026

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

Vážení farníci!

Dostává se vám do rukou nové číslo Farního zpravodaje a pro někoho může být překvapením, že se jedná o dvojčíslí. Na děkovné mši sv. 31. 12. jsem zmínil otázku, týkající se tiskovin v našem kostele – ať těch placených (Katolický týdeník, Světlo), nebo právě Farního zpravodaje. V obou případech je zřejmé, že zájem o tiskoviny „v tištěné podobě“ dlouhodobě klesá, proto jsme se rozhodli vydávat zpravodaj jednou za dva měsíce. Toto číslo zahrnuje leden a únor, a především nás upozorňuje na důležitost doby svatopostní a toho, co je s tímto obdobím spojeno. Otiskujeme ale také v předstihu informace o některých březnových událostech, např. o postní duchovní obnově, abyste si tato data mohli napsat včas do vašich kalendářů a mohli se zúčastnit. Jako váš duchovní správce se snažím zajišťovat různé programy pro duchovní růst farníků, např. právě formou každému dostupných duchovních obnov v postě a v adventu, nebo pravidelných biblických hodin, ale často mě napadají slova Pána Ježíše o pozvání na hostinu a hostech, kteří pozvání odmítli. Možná i tyto myšlenky můžeme využít k postním úvahám – pečuji o svou víru? vzdělávám se ve víře, v katolické nauce?

Letos začíná období velkého postu 18. února. V našich postních rozjímáních by měla zaznívat otázka: co ode mne Bůh očekává. Prorok Micheáš zanechal lidem jednoduchou odpověď Pána Boha: „Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.“ (Mich 6,8). Bylo by dobré, abychom se společně v tomto čase zamysleli zejména nad třetím vzkazem daným prorokem Micheášem: pokorné spolužití s Bohem. Pokora, to je dar od Boha, je to milost, kterou Bůh neodmítá nikomu, kdo o ní žádá.

Ježíš Kristus, Boží Syn, který přijal lidské tělo, je pro nás nejdokonalejším vzorem pokory a učí nás, co znamená pokorně žít spolu se svým Bohem. Jak hlásá starodávný křesťanský hymnus: Kristus, ačkoliv byl Bohem, „nic nelpěl na své vznešenosti, že je rovný Bohu, nýbrž sám sebe se zřekl“, „ponížil se a byl poslušný až k smrti. Proto také ho Bůh povýšil a dal mu jméno nad každé jiné jméno.“ (Fil 2, 5-11.).

Co my sami si myslíme o pokoře? Chceme být pokorní? Svět (a spolu s ním mnozí křesťané) nepovažuje pokoru za žádné znamení lidského charakteru. Ti, kteří ji zkusili, vědí, že pokora otvírá člověka pro dar Božího života a Boží lásky. Pokora směřuje naše srdce k Bohu, od kterého jsme dostali život. Jestli se v pokoře otevřeme Bohu, začínáme více cítit v našem životě působení Ducha Svatého – lásku, radost, pokoj, trpělivost, upřímnost, dobrotu, věrnost, sebeovládání (Gal, 5,22-23). Bůh uděluje svému lidu milost pokory, protože chce pro nás život. Pokora je branou, vedoucí do života. Nezapomínejme v tomto období velkého postu na slova, která nám Bůh dává, když nás vyzývá k plnění spravedlnosti, milování upřímnosti a pokorného spolužití s Bohem. Je to slovo, které dává život.

Přijmeme tuto milost pokory se stejnou horlivostí, s jakou nám ji Bůh dává.

P. Jerzy

BIBLICKÁ HODINA

Pravidelné biblické hodiny pod vedením kaplana P. Zachariáše pokračují v úterky od 18:30 ve farním sále. Probíráme biblické texty, jejich význam i interpretaci, přesahy do morálky a katechismu. Přijďte se i vy nezávazně podívat a uvědomit si souvislosti!

FN

PRÁVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů a prarodičů

neděle 17:00 - 19:00 - velký sál na faře

Chrámový sbor IGNIS - zkoušky

pondělí od 18:45 - velký sál na faře

Příprava na křest dospělých,

katechumenát vede P. Zachariáš

pondělí od 19:00 - farní kancelář

Rekreační cvičení pro ženy

úterý od 16:30 - 17:30 hod. - fara, velký sál

Biblická hodina

úterý od 18:30 - vede P. Zachariáš, fara, velký sál

Výuka dětí - náboženství

středa 15-17 hod - sál 1.patro

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 10:30 do 12:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby a oběd)

Čtvrteční filmové a modlitební večery

čtvrtek od 19:45 - velký sál na faře, dle programu

Modlitba sv. Růžence v kostele

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace.

Každý první pátek v měsíci je adorace do 20 hod.

Pastorační rada farnosti

Nejbližší schůzka: 4. 2. 2026 v 18:30, fara

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka: 22.3. v 10:30, fara

Pokud postrádáte nějaké aktivity, nebo máte náměty, jak stávající obohatit, obraťte se na kteréhokoli člena pastorační rady nebo napište na: prispevky@volny.cz

farář u sv. Václava
a rektor u sv. Gabriela:
farní vikář

P. Jerzy Gapski

P. Zachariáš Tomáš Kristek O.Praem.

tel.: 724 324 555, 257 317 652

gapski27@gmail.com

tel.: 723 079 896

zachariastk@centrum.cz

Sponzorské dary:

Pozor změna! Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti od 1.6.2025 u České spořitelny je: 4314414319/0800

Farní www stránky:

Adresa: www.farnostsmichov.cz Vše, co chcete na stránky umístit (příspěvky, fotografie, atd.) pošlete na adresu: jakub.suchel@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Úzávěrka je vždy 25. v měsíci

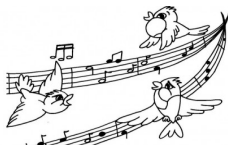
Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30), i v jednotlivých společenstvích.

POZOR ZMĚNA!

OD 1.6. 2025 MÁ NAŠE FARNOST NOVÉ ČÍSLO ÚČTU, U ČESKÉ SPOŘITELNY. NOVÉ ČÍSLO JE: 4314414319/0800. PROSÍM POUŽIJTE PRO VEŠKERÉ PLATBY, TEDY I PRO DARY PRO FARNOST. DĚKUJI. JG

CHRÁMOVÝ PĚVECKÝ SBOR IGNIS

působící při kostelích sv. Václava a sv. Ignáce hledá nové členy do všech hlasů, zejména **alty a tenory**. Kontakt: sbormistryně - Milena Stričević (stricmil@yahoo.com, telefon: 730 778 440). Zkoušky každé pondělí od 18:45-21:00 na faře u sv. Václava ve velkém sále. **FN**

FILMOVÝ VEČER

Ve čtvrtek 12.2. v 18 hodin vás zveme na 3. přednášku Pavla Fabini - proměny náboženského života v "dlouhém" 19. století do komunitního centra Barrandov. (Doporučené vstupné 150-250,- Kč).

Ve čtvrtek 12.3. v 19:45 na faře. Program - nechte se překvapit.

Těšíme se na vás

Tomkovi a Lisých

MODLITBA CHVAL

Srdčně zveme na modlitbu chval, díky a proseb ve čtvrtek 19.3. od 19:45 ve farním sále. Modlitba bude doprovázena kytarovými chvalozpěvy. 19.2. modlitba odpadá, kvůli jarním prázdninám.

Tomkovi a Lisých

SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

V pondělí 2. února oslavíme svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově nazývaný Hromnice. Připomínáme si událost, kdy Panna Maria a svatý Josef přinesli malého Ježíše do chrámu, aby jej obětovali Bohu. Papež Jan Pavel II. v roce 1997 spojil tento liturgický svátek s připomínkou těch, kdo v církvi zasvěcují svůj život celoživotní službě Bohu, a proto je také tento den Světovým dnem zasvěcených osob.

Svátek připomíná událost z evangelia sv. Lukáše (2, 22-38), kdy Maria a Josef přinesli podle židovského obyčeje Ježíše 40. den po narození do jeruzalémského chrámu, aby jej zasvětili Bohu. V chrámu se setkali s prorokyní Annou a spravedlivým starcem Simeonem, který Ježíše nazval "světlem k osvětlení národů".

Křesťan má být viditelným, konkrétním, všem pochopitelným a praktickým znamením a důkazem, že přišlo Světlo na svět. Ježíšovo světlo má pro nás prvořadý význam a světlo svíce symbolizuje také Ježíše ve slavnostním průvodu, konaném církví o tomto svátku. V tento den se při bohoslužbě žehnají svíce, které se zapalují během roku s prosbou o Boží ochranu před blesky. Jejich používání jako hromniček nám připomíná, že Pán je s námi.

V Jeruzalémě se tento svátek slavil už v 5. století, v Římě od 7. století pod názvem Setkání (Hypapante, řec.). Od 10. století se objevuje v liturgických knihách na Západě název Očišťování Panny Marie. U nás se tento svátek postupně začal lidově nazývat Hromnice. **JG**

VNÍMÁNÍ ČASU

Vnímání času je velmi důležité pro náš život. Jeho rozdělením na veliké i menší úseky ho můžeme prožít v souladu a řádu.

Dříve lidé žili v úplně odlišných podmínkách než my, ale některá stále platná pravidla bychom měli převzít. Naši předkové rozlišovali všední dny od svátečních. Setkávali se s přáteli, aby si popovídali o svých radostech i starostech. Veliký vliv měla také víra v Boha. Modlitba je posilovala.

Naše moderní doba je velice rychlá. Vnímání času se změnilo. Práce se měří výkonem nebo množstvím. Máme různé technické vymoženosti. Někteří lidé, zvláště mladí, jsou na nich tak závislí, že ani nevyhledávají společnost ostatních lidí. Vytvářejí si umělou samotu. Přestávají vnímat krásu. Velmi často slyšíme ve zprávách o špatném využívání času ke zlému. Přibývá také lidí, kteří trpí duševními poruchami. To je výsledek nezdravého způsobu života. Odborníci doporučují návrat k osvědčeným prostředkům, které nám znova pomohou najít harmonii a řád. Jsou to: zpomalení, odpočinek, pobyty v tichu, zamyšlení nad sebou, u nás věřících také modlitba.

Správné vnímání času a jeho užitečné využití souvisí s naším postojem ke svobodě a zodpovědnosti. Nemusíme být jeho otroky. Když se zařídíme podle těchto skutečností, zklidníme se my sami i celá společnost. Bude se nám na světě snadněji žít.

Ilona Bozděchová

SVATOPETRSKÝ HALĚŘ

Sbírka na humanitární aktivity církve se bude konat v neděli 22. února 2026 při všech bohoslužbách. V roce 2025 bylo vybráno celkem 1 273 524,- Kč a prostředky byly odeslány Svatému otci, aby mohl jménem celé církve přispívat ke zmírnění následků neštěstí či živelných katastrof a také pomáhat obětem válečných konfliktů, uprchlíkům a dalším lidem v nouzi.

Předem děkujeme všem, kteří na tyto účely přispějete i letos.

OTEC STANISLAV INSTALOVÁN JAKO KANOVNÍK

V neděli 18.1. byl v kapitulním kostele Všech svatých na Pražském hradě slavnostně instalován otec Stanislav jako kanovník Královské kolegiální kapituly u Všech svatých.

Obřadu se účastnili Mons. Jan Graubner, arcibiskup pražský, který jej do této funkce jmenoval, probošt kapituly Mons. Jan Mráz, děkan kapituly Mons. Milan Hanuš a ostatní kanovníci a hosté.

Jmenováním a instalací se nemění práce otce Stanislava. Nadále bude rektorem kostela Nanebevzetí Panny Marie v Praze na Karlově, soudcem Metropolitního církevního soudu Arcidiecéze pražské a věříme, že nezapomene ani na Smíchov.

KÁZÁNÍ J. M. DOC. STANISLAVA PŘIBYLA ZE MŠE SV. PO JEHO INSTALACI

Německé úsloví „junge Revolutionäre, alte Ratsherren“ lze přeložit jako: „mladí revolucionáři, staří páni radní“, ba dokonce „staří vašnostové“. Ano, bývá tomu tak: ti mladí, dynamičtí, kterým leží svět či církev u nohou, jsou plní představ, jakými revolučními a zaručeně účinnými opatřeními by změnili chod zastaralých a zkosnatělých institucí, v nichž sami působí. Postupem času se však v systému zabydlí a stávají se i funkcionáři; získávají tak pozice, které jako mladí netrpělivci kritizovali. V církvi je přímo prototypem takové „vašnostovské“ usedlé funkce kanovník.

Eichstättský biskup Walter Mixa si ve svých knižně vydaných rozhvorech postěžoval, že v pokoncilních šedesátých letech se kněží jeho diecéze dohodli, že nebudou prahnout po blyštivých titulech a vyznamenáních. Biskup již nebude udělovat kanovnické a další čestné hodnosti, aby tak kněží dosáhli náležité nezištnosti ve své službě a netoužili po projevech vnějšího uznání. Biskup Mixa, který pak zdědil následky takto pojaté „pokory“, však zjistil, že mu stát vyznamenává vynikající kněze, zatímco on, jejich biskup, sám postrádá prostředky, jak takovým kněžským osobnostem veřejně vyjádřit upřímný vděk.

Kromě této praktické stránky, která ukazuje přirozenou potřebu vyznamenávat, je zde ještě další, řekněme, „obsahový“ aspekt přechodu od horečnatých revolucionářů k usazeným funkcionářům. Příkladem může být sám zesnulý papež Benedikt XVI. Stále se opakuje klíše o tom, že mladého, energického a progresivního teologa Ratzingera postupem času vystřídal zpátečnický, autoritářský konzervativce, který to dotáhl ve funkcích díky této osobní proměně až na papeže.

Záměrně se však přitom ignoruje holá skutečnost, kterou vyjadřuje tentokrát latinské úsloví: *tempora mutantur et nos mutamur in illis*: časy se mění a my se proměňujeme v nich. Změna Ratzingerových postojů byla totiž dána především radikální proměnou vnějších okolností: progresivistický teologický proud, do nějž byl „mladý Ratzinger“ zaškatulkován, se velmi nápadně a radikálně začal odchylovat od zjevené pravdy o Kristu, kterou Ratzinger toužil upřímně obohatit, a došlo k obratu směrem k člověku, který se soustředí na sebe sama a chce pravdu přetvářet k obrazu svému. Nikoli Ratzingerova osobnost, ale atmosféra v pokoncilní církvi se s neuvěřitelnou rychlostí proměnila. Tak se mladý progresivní teolog postupně stal „vašnostou“, ačkoliv významný švýcarský teolog Hans Urs von Balthasar si prý slovo „progresivní“ ošklivil tak, že kdykoli jej zaslechl, vytanula mu prý na mysl jen choroba zvaná „progresivní paralýza“. Navíc, když čteme Ratzingerovy publikace z raného období, nacházíme zde téhož Krista, jako v jeho pozdějších, „konzervativních“ textech a projevech. V tom k žádné změně nedošlo.

V evangeliu ukazuje Jan Křtitel na přicházejícího Krista a volá: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa!“ Jan neukazuje na sebe, ale na Krista. Také osobnost kněze má poukazovat především na Krista. Již od svatého Ambrože známe úvahu o tom, že kněz sloužící eucharistii pronáší slova ustanovení nejprve v minulém čase, jakožto vyprávění o Ježíšově poslední večeři, tedy že Kristus tehdy „vzal chléb, vzdal díky, požehnal, lámal, dával učedníkům a řekl...“. Pro samotná slova proměnění však celebrující kněz přechází do první osoby jednotného čísla v přítomném čase a přímo se tu ztotožňuje s Kristem, když říká: „toto je moje tělo...“. Odtud také pozdější formule *sacerdos – alter Christus*: kněz je „druhým Kristem“, přestože zní snad až příliš troufale označit slabé a hříšné kněze, jejichž lidské poklesky jsou někdy tak ubohé, za totožné se samotným Kristem. Proto nám může pro celistvější uchopení kněžské identity posloužit také její „janovský“ aspekt, totiž úloha kněze poukazujícího na Krista, „beránka snímajícího hříchy světa“, o němž Jan Křtitel také říká to, co by si měl každý kněz stále uvědomovat: „On musí růst, já však se menšit“. Podobně nám sděluje prolog čtvrtého evangelia: „Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby vydal svědectví o tom světle“.

Toto je nesmírně obtížné dilema kněžské existence: být výraznou a vyprofilovanou osobností, ale zároveň nepřehlušovat a nezastiňovat samotného Krista. Jsou kněží, kteří se schovávají v opatrnické nezřetelnosti a šedivé nesdílnosti, která sotva koho může oslovit. Na druhé straně jsou osoby za kněze vysvěcené, které se svým zbytnělým egem, pohlcujícím Krista, stávají spíše sebekarikaturami, jež všechno filtrují pouze skrze sebe, hlásají především sebe sama a své osobní názory, byť si umí často získávat početné fankluby. Přivádějí ovšem své příznivce především k sobě; Kristus je zde nástrojem, nikoli cílem.

Poté, co Jan Křtitel dokončil své svědectví o Kristu a byl posléze uvržen do vězení, neměl starost o sebe sama, o to, zda a kdy jej čeká smrt. Měl jen palčivou starost o to, zda se sám nemínil cílem. Proto vysílá z vězení své učedníky za Kristem, aby se jej otázali: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?“ Jan tak zachoval svoji identitu, a přitom opět toužil, i ve svých pochybnostech, dát Kristu růst, aby on sám již v pokoře mohl opustit scénu.

NENÍ PŘÍKLADNÉ CTNOSTI BEZ KŘÍŽE (poštní zamyšlení)

Proč bylo potřebné, aby pro nás Boží Syn trpěl? Tato potřeba je veliká a můžeme shledat dvojí: jednak je to lék proti hříchům, jednak je to příklad jednání. Lék proto, že v Kristově umučení nalézáme lék proti všem zlům, do kterých upadáme vinou hříchů. Ale užitečnost není menší, pokud jde o příklad, protože Kristovo umučení stačí, aby plně ztvárnilo náš život. Neboť kdo chce žít dokonale, nemusí dělat nic jiného, než pohrdat tím, čím Kristus na kříži pohrdl, a žádat si to, co si žádal Kristus. Vždyť na kříži nechybí žádný příklad ctnosti. Hledáš-li příklad lásky:

„Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí svůj život za své přátele.“ Toto udělal Kristus na kříži. A tak jestliže dal za nás svůj život, nemá být těžké snášet cokoli zlého pro něho.

Hledáš-li trpělivost, nalézá se ve vynikající míře na kříži. Trpělivost se totiž stává velkou dvěma věcmi: buď když někdo snáší trpělivě něco velikého nebo když snáší něco, čemu by se mohl vyhnout, ale nevyhne se tomu. Avšak Kristus snesl na kříži mnoho, a to trpělivě, protože „když trpěl, nevyhrožoval, byl veden jako ovce k zabítí a neotevřel svá ústa.“ Veliká je tedy Kristova trpělivost na kříži. „Vytrvale běžme běh o závod, který je nám určen. Mějme oči upřeny na Ježíše. Od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti. Místo radosti, která se mu nabízela, vzal na sebe kříž a nic nedbal na urážky.“

Hledáš-li příklad pokory, pohleď na Ukřižovaného: neboť Bůh chtěl, aby byl souzen za Poncia Piláta a aby zemřel.

Hledáš-li příklad poslušnosti, následuj toho, který „byl poslušen Otce až k smrti.“ Jako se jich totiž neposlušností jednoho člověka – to je Adama – celé množství stalo hříšníky, tak zase poslušností jednoho se jich celé množství stane spravedlivými.

Hledáš-li příklad pohrdání pozemskými věcmi, následuj toho, který je „Král králů a Pán pánů“, obnaženého na kříži, posmívaného, poplivaného, zbičovaného, trním korunovaného a nakonec napojeného octem a žlučí!

Nepachti se proto za šaty a za bohatstvím, protože „si rozdělili má roucha“, ani za poctami, protože zakusil posměch a bití; ani za hodnotami, protože „spletli korunu z trní a vsadili mu ji na hlavu“, ani za rozkošemi, protože v mé žízni mi dali pít ocet“. *(Ze spisů sv. Tomáše Akvinského)*

KŘÍŽOVÁ CESTA PRO SPĚCHAJÍCÍ

Pane, odpusť mi, že jsem neměl pro každodenní spěch čas účastnit se Tvé křížové cesty – a křížové cesty svých bližních.

I. Byl jsem jako Pilát. Ptal jsem se, co je pravda, ale neměl jsem čas se nad tím zastavit a zamyslet se.

II. Vykročil jsi, Ježíši, na křížovou cestu. Byl před Tebou asi kilometr. S takovým břemenem to trvalo snad hodinu. Pro mne to bylo příliš. Spěchal jsem.

III. Běžel jsem napřed. Kousek dál jsem zastavil, ohlédl se - Ty jsi ležel na zemi. Nepomohl jsem Ti.

IV. Minul jsem na cestě Tvou matku. Ona též běžela, ale k Tobě, opačným směrem než já. Určitě jste se setkali, i když jen krátce. Vždyť popravčí rovněž pospíchali.

V. Potkal jsem Šimona z Cyreny. Říkal, že spěchá domů, po práci. Ale pomohl Ti nést kříž. Kdybych věděl, že budeš potřebovat pomoci ...

VI. Veronika též měla pro Tebe čas. Zůstal jsi u ní navždy - na roušce. Já si ani neumím představit Tvou tvář. Dej mi, Pane, abych se s Tebou mohl setkat tváří v tvář.

VII. Byl jsem už daleko, když jsi znovu upadl. Ani tehdy jsem Ti nepomohl vstát. Kolik takových slabých jsem už minul v životě ...

VIII. Jak jsem asi vypadal, když jsem spěchal a přitom minul v západní bráně města skupinu žen, jež – na rozdíl ode mne – čekaly na Tebe.

IX. Tvůj třetí pád jsem pozoroval z Golgoty. Nepovstal jsi už vlastními silami. Ani já jsem neutíkal níž, abych Ti pomohl. Tak těžko se člověk navrací.

X. Teď jsi i Ty tam, kde já. Došel jsi. Pomalu, těžko. Svlékají tě. Ne, oni též pospíchají, proto šaty s Tebe strhávají.

XI. Tady vidím, co znamená spěch. Aby se nezdržovali přivázáním rukou a nohou, přibíjejí hřeby. To je rychlejší a jistější. Ježíši, odpusť mi můj životní spěch, jenž nejednomu bližnímu způsobil tolik smutku, tolik bolesti a tolik ztráty.

XII. Je teprve třetí hodina odpoledne a slunce už zhaslo. Ještě nepadl soumrak a už svítí večer-

nice. Ještě jsi neskončil a zděšené zástupy se už rozutekly. Vítr šílí. Vyznávám spolu se setníkem: Opravdu, Tento byl Synem Božím.

XIII. Stálý spěch. Dobíjejí ty, co byli ukřižováni s Tebou. Rychle vás snímají z kříže, neboť za hodinu začíná jejich svátek. Jak dlouho jsme schopni setrvat v žalu? Jak dlouho jsme schopni setrvat v lítosti?

XIV. Na všechno jsi měl čas. Pane, s výjimkou setrvávání ve smrti. Nyní ses ukázal rychlejší než ti všichni. Již třetího dne, ještě než svítalo, jsi vstal z mrtvých. Díky, Ježíši!

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 13.12. jsme se sešli ve farním sále. Duchovní obnovy se ujal otec Timotej z Radotína. Klasické 3 hodinové bloky, ovšem s velmi burčující náplní. Myslím, že se mnoha účastníkům otevřely zcela nové obzory a spousta postojů dost přehodnotili. Bohužel, nikdo nenahrával ... Zakončili jsme mší sv. v kostele. Radostně jsme se rozešli a měli jsme pocit dobré přípravy na Vánoce. Děkuje!

FN

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ V PRAZE

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)
Po - So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**

Pátek: 15:00 **Palata**

KOSTEL OTEVŘEN:

Po-So: 7:15 - 11:00 / 17:00 - 18:30

Neděle: 7:30 - 11:00 / 17:30 - 19:00

ÚŘEDNÍ HODINY

(v sakristii kostela nebo farní kanceláři)

pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55
- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

9:00 - 9:25

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

2.2. pondělí	<i>Svátek Uvedení Páně do chrámu</i>
5.2. čtvrtek	Památka sv. Agáty
6.2. pátek	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů
10.2. úterý	Památka sv. Scholastiky
18.2. středa	POPELEČNÍ STŘEDA
23.2. pondělí	Památka sv. Polykarpa
19.3. čtvrtek	<i>Slavnost sv. Josefa</i>
21.3. sobota	Duchovní obnova na faře od 9:00
25.3. středa	<i>Slavnost Zvěstování Páně</i>
29.3. neděle	KVĚTNÁ NEDĚLE
30.3. pondělí	Kající pobožnost a sv. zpověď od 17 h.
2.4. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
3.4. pátek	VELKÝ PÁTEK
4.4. sobota	BÍLÁ SOBOTA
5.4. neděle	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

DOBA SVATOPOSTNÍ

začíná Popeleční středou, která letos připadá na 18. února. Je to den přísného postu, tj. zdrženlivosti od masitých pokrmů a zároveň újmy ve všem jídle. Mše svaté s udílením popelce budou jako obvykle ve všední den v 7:30 a 17:30. (Popelec bude udílen též v neděli 22. 2. na začátku každé mše sv.)

Po celou dobu postní konáme pobožnosti křížové cesty každou neděli od 17:00.

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V sobotu 21. března od 9:00 proběhne ve farním sále postní duchovní obnova, kterou povede P. Jakub Jirovec, jste srdečně zváni k účasti! Na závěr duchovní obnovy bude mše sv. v kostele ve 12:00.

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. J. Gapský, A. Lisý, M. Lisá, F. Nedbal
uzávěrka: 25. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz)

náklad tohoto čísla: 250 ks čb. **neprodejně**

Studentský Velehrad 2026

JE ČAS

Celostátní setkání
věřících vysokoškoláků

30. 4. — 3. 5. 2026

   [studentskyvelehrad](https://www.studentskyvelehrad.cz) www.studentskyvelehrad.cz